โทมัส เพอร์กินส์
พ่อมดนักลงทุน

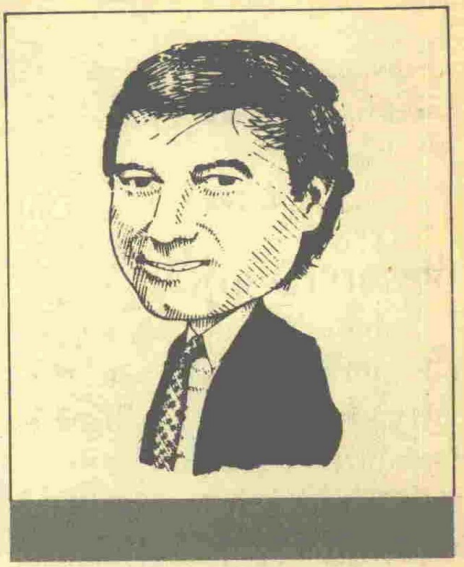

"ผู้ประกอบการอิสระรู้ดีว่าความล้มเหลวเป็นเรื่องสามัญ ล้มแล้วต้องสู้ใหม่อีกหน จนกว่าจะประสบความสำเร็จ"

นพดล เวชสวัสดิ์

โทมัส (ทอม) เพอร์กินส์

ผลงานสร้างชื่อ : *ไคลเนอร์ เพอร์กินส์ คอฟิลด์ และบายเออร์*
ผลงานอื่น : *ยูนิเวอร์ซิตี้ แลบอราทอรี่*
ปีเกิด : *2475*
บ้านเกิด : *โอ๊กพาร์ก มลรัฐอิลลินอยส์*
อาชีพบิดามารดา : *พนักงานประเมินค่ากรมธรรม์*
เงินก้อนแรกที่หาได้ : *ส่งหนังสือพิมพ์*
การศึกษา : *วิศวกรรมไฟฟ้า สถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเส็ตส์ ละบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จากฮาร์เวิร์ด*
เงินทุนก่อตั้ง : *8 ล้านเหรียญ กึ่งหนึ่งจากเหมืองถ่านหินในพิตสเบิร์ก*
ภูมิลำเนา : *เมืองเบลเวเดียร์ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย*
สถานะสมรส : *สมรส ทายาท 2 คน*
พาหนะ : *เมอร์เซดีส และรถโบราณคอกใหญ่ที่สุดในโลก*

Kleiner Perkins Caufield & Byers (KPCB)

ไคลเนอร์ เพอร์กินส์ คอฟิลด์ และบายเออร์ : *หุ้นส่วนลงทุนขนาดยักษ์โปรดปรานบริษัทเกิดใหม่และธุรกิจเสี่ยงภัยเป็นที่สุด*
ผลงานสร้างชื่อ : *แทนเด็ม คอมพิวเตอร์, ไวตาลิงก์ คอมมิวนิเคชั่น, ซัน ไมโครซิสเต็มส์, อิเล็กทรอนิกส์ อาร์ตส์ และ เจเน็นเท็ก*
ปีก่อตั้ง : *2515*
พนักงาน : *17 คน*
สำนักงานใหญ่ : *นครซาน ฟรานซิสโก มลรัฐแคลิฟอร์เนีย*
ยอดขาย : *กองทุนภายใต้การดูแลและจัดการ 230 ล้านเหรียญ*
เจ้าของ : *ผู้ถือหุ้นจำกัดความรับผิด 45 ราย*

ทอม เพอร์กินส์ประจุมาดดาราไว้เต็มตัว มาดเฉียบขาดไม่ต่างไปจากแกรี่ คูเปอร์ ร่างสูง เพรียว พูดน้อย สั้นกระชับแต่ไม่หวนกระโชกโฮกฮาก

ในปี 2527 เพอร์กินส์อายุได้ 52 ปี แต่หน้าตาพอจะเดาผิดได้ว่าอายุเพิ่งย่าง 40 ปี

เพอร์กินส์พูดเบาจนแทบไม่ได้ยิน มักจะหลบสายตาลงต่ำเมื่อสนทนากับผู้อื่น แต่หน้ากากสำรวมเรียบเฉยนี้ซ่อนพลังความกราดเกรี้ยวไว้ภายในเช่นเดียวกับแกรี่ คูเปอร์

หากมีการดวลปืนกันกลางถนนในหุบเขาซิลิกอนละก็ เป็นที่แน่ใจได้ว่า จะเหลือทอม เพอร์กินส์ ยืนโดดเด่นเมื่อควันปืนจางหาย

แม้จะไม่มีการดวลปืน ในหุบเขาซิลิกอนก็จารึกชื่อว่า ทอม เพอร์กินส์ เป็นยอดนักลงทุนมือหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นบริษัทแทนเด็ม คอมพิวเตอร์, ไวตาลิงก์ คอมมิวนิเคชั่น, ซัน ไมโครซิสเต็มส์, อิ-แมจิก, อิเล็กทรอนิก อาร์ตส์, พาราเรล คอมพิวเตอร์, ควอนตัม, เพล็กซัส, เดต้าโฟลว์ หรือแคดไลน์ บริษัทเหล่านี้ไม่ได้ชุมนุมอยู่ในหุบเขาซิลิกอนทั้งหมด เดต้าโฟลว์อยู่ในบอสตัน ส่วนแคดไลน์อยู่ในชิคาโก

ธุรกิจนอกวงการคอมพิวเตอร์คือ เจเน็นเท็ก ห้องปฏิบัติการพันธุวิศวกรรม

พิสูจน์ฝีมือฉกาจฉกรรจ์ และสายตายาวไกลของพ่อมดนักลงทุนผู้นี้ เพราะปันผลกำไรให้มหาศาล

นักลงทุนคือใคร?

ธุรกิจการลงทุน

นักลงทุนจะรับฟังไอเดียจากผู้คนที่มีความประสงค์จะก่อตั้งบริษัท หากนักลงทุนชื่นชอบไอเดีย ...และไม่เกลียดขี้หน้าผู้ประกอบการอิสระผู้นั้น ก็จะเทเงินให้เป็นทุนก่อตั้งบริษัท อาจจะเป็นเงินส่วนตัวหรือเงินของหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดคนอื่น ๆ จากนั้นก็จะเฝ้าติดตามดูแลพัฒนาการของบริษัท อาจจะเข้าร่วมบริหารถ้าจำเป็น ...และถ้าจำเป็นอย่างยิ่งยวดกว่านั้น จะมีการนำเงินมาถมเพิ่มเติมเพื่อให้กิจการดำเนินต่อไป

หากบริษัทหงายท้อง เงินทุนที่ทุ่มลงไปก็สูญเปล่า

ถ้าบริษัทรุ่งเรืองได้กำไร นักลงทุนก็จะมีกำไรมหาศาลไปด้วย ตัวอย่างเช่น บริษัท แทนเด็ม คอมพิวเตอร์ เพอร์กินส์ ลงทุนก่อตั้งด้วยเงิน 1.5 ล้านเหรียญ และแทนเด็มปันกำไรกลับคืนมาให้ 220 ล้านเหรียญ

และที่เจเน็นเท็ก เพอร์กินส์จ่ายเงินลงทุนไป 200,000 เหรียญ ...ผลกำไรมหาศาล (ในรูปหุ้นที่ถือครอง) ถึง 40 ล้านเหรียญ

แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกผู้ทุกคนจะนิยมชมชื่นนักลงทุน นักข่าวสรุปความเห็นเกี่ยวกับนักลงทุนว่า *"การนำเงินไปลงทุนในกิจการผู้อื่น กลายเป็นอะไรไปแล้วก็ไม่รู้ แต่ก่อนนี้นักลงทุนจะเป็นกลุ่มคนเพี้ยนอัจฉริยะ แต่ในปัจจุบันกลายเป็นอุตสาหกรรมหนัก กลายเป็นสถาบันทางการเงินไปเสียแล้ว"*

หากธุรกิจการลงทุนจะกลายเป็นสถาบัน ผู้ที่อยู่เบื้องหลังรากฐานนี้ก็คือ ทอม เพอร์กิน

พ่อมดนักลงทุน

หุ้นส่วนกิจการเงินลงทุนของไคลเนอร์ เพอร์กินส์ คอฟิลด์และบายเออร์ ประสบความสำเร็จถึงจุดสุดยอด บริษัทที่หุ้นส่วนนำเงินไปลงทุนด้วย 100 บริษัท ในระยะ 12 ปีแรกของการก่อตั้ง ในปี 2527 ยังดำเนินธุรกิจอยู่ถึง 80 บริษัท

ผลสำเร็จนี้ทำให้ผู้คนอยากจะร่วมขบวนลงทุนด้วย ในปี 2525 กลุ่ม KPCB จึงเปิดจองกองทุนร่วมลงทุน มีนักลงทุนรายย่อยทุ่มเงินเข้ามาในกองทุนถึง 150 ล้านเหรียญ ...เงินจำนวนนี้มอบหมายให้กลุ่ม KPCB เป็นผู้ตัดสินใจเด็ดขาด จะนำไปลงทุนในบริษัทใดก็ได้ ผู้ลงทุนรายย่อยมุ่งจะฟันกำไรเต็มที่ เอกสิทธิ์ที่กลุ่ม KPCB จะได้รับคือ 30 เปอร์เซ็นต์จากกำไรสุทธิที่ได้รับกลับคืนมา

การมุ่งฟันกำไรเต็มที่จากการลงทุนมิใช่มูลเหตุจูงใจให้เพอร์กินส์ทำงานนี้ เพราะเขาร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐีก่อนที่จะมาทำธุรกิจการลงทุนเสียอีก

ยิ่งไปกว่านั้น เพอร์กินส์เป็นทั้งวิศวกรและนักธุรกิจชั้นยอด เขาต้องการรายละเอียดทั้งทางด้านเทคนิคและศึกษาปัญหาในการบริหารงานของธุรกิจ ก่อนที่จะรับปากมอบเงินให้เป็นทุนในการก่อตั้งบริษัท

กลุ่ม KPCB ไม่จำเป็นต้องควานหาบริษัทเพื่อจะทุ่มเงินเข้าไปลงทุน บริษัทหลายแห่งที่กลุ่ม KPCB เข้าร่วมทุนด้วยถือกำเนิดมาจากใต้หลังคาของกลุ่ม KPCB เอง เช่น รอเบิร์ต สวอนซัน ผู้ก่อตั้งเจเน็นเท็ก เคยเป็นหุ้นส่วนคนหนึ่งของกลุ่ม KPCB ส่วนเจมส์ เทรบิก ผู้ก่อตั้งแทนเด็ม ก็เคยทำงานร่วมกับเพอร์กินส์มาแล้วเมื่อครั้งอยู่ในบริษัท ฮิวเล็ตต์-แพ็กการ์ด

ทอม เพอร์กินส์ นั่งอยู่ในคณะกรรมการผู้ถือหุ้นถึง 15 บริษัท และเป็นประธานคณะกรรมการผู้ถือหุ้นบริษัทแทนเด็ม และเจเน็นเท็กอีกด้วย

ไปรู้จักกับพ่อมดนักลงทุนคนนี้ดีกว่า

ชีวิตในวัยเยาว์

เพอร์กินส์เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัวชนชั้นกลาง เกิดในเมืองโอ๊ก-พาร์ก (เมืองบริวารของนครชิคาโก) ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังในฐานะเป็นที่ชุมนุมของคฤหาสน์หลังงามจากฝีมือของยอดสถาปนิกแฟรงก์ ลอยด์ ไรต์ และยังเป็นบ้านเกิดของเออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ ยอดนักเขียนอีกด้วย

บิดาเป็นพนักงานประเมินค่ากรมธรรม์ ต่อมาย้ายครอบครัวมาอยู่ในเมืองไวต์เพลนส์ มลรัฐนิวยอร์ก

เช่นเดียวกับเด็กอเมริกันทั่วไป เพอร์กินส์จะทำงานหารายได้เป็นค่าขนมส่วนตัว เพอร์กินส์หนุ่มทำงานในร้านซ่าส่งหนังสือพิมพ์ และเป็นครูพิเศษสอน

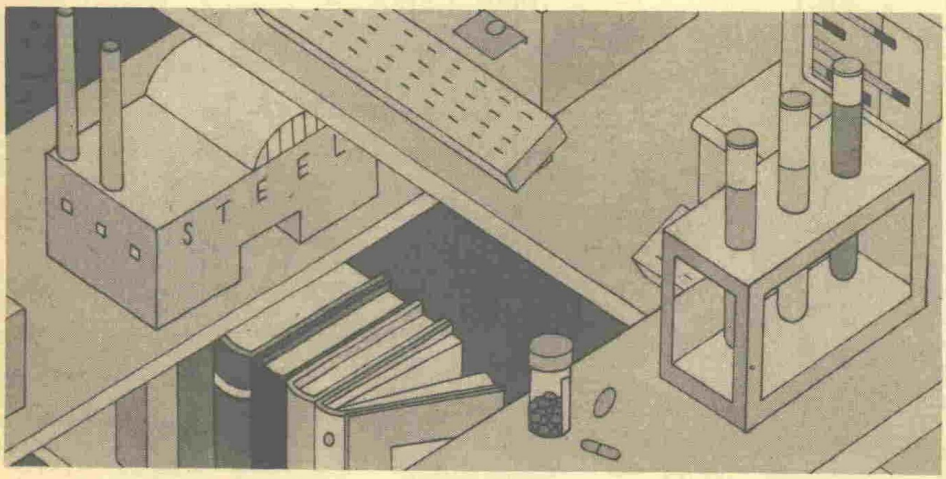

คณิตศาสตร์และฟิสิกส์ให้เพื่อนนักเรียนโค่งทั้งหลาย *"ความสำเร็จในชีวิตของผมเกิดขึ้นได้ เพราะครูวิลสัน"* ในระยะนั้น เพอร์กินส์ไม่มีความคิดว่าจะเรียนต่อมหาวิทยาลัยด้วยซ้ำไป ครูวิลสัน ครูวิชาฟิสิกส์ในโรงเรียนมัธยมไวต์ เพลนส์ เป็นดวงประทีปชี้ทางชีวิตให้เพอร์กินส์

ไม่เพียงแค่ชี้แนะ ครูบังคับให้เขาเขียนใบสมัครไปยังสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซ็ตส์....เอ็มไอทีรับเพอร์กินส์เป็นนักเรียนทุน (ในสหรัฐฯไม่มีการสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนแต่ละคนจะเขียนใบสมัครส่งไปยังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มหาวิทยาลัยจะพิจารณารับนักศึกษาโดยพิจารณาที่ผลการศึกษา หรือประวัติการแข่งขันกีฬา)

การศึกษา

"ในชั้นแรกผมต้องการเป็นนักฟิสิกส์" เพอร์กินส์เปิดเผยถึงอดีตแก่ผู้สื่อข่าว "...แต่เมื่อเข้าไปเรียนในเอ็มไอทีแล้ว ก็ไปเจอเอานักฟิสิกส์ตัวจริง...ก็พวกเด็กอัจฉริยะทั้งหลายน่ะครับ ผมพิจารณาดูแล้วไม่คิดว่าผมจะมีความฉลาดปราดเปรื่องถึงระดับนั้นได้ ก็เลยเปลี่ยนมาเรียนวิศวฯไฟฟ้า"

เพอร์กินส์จบการศึกษาในปี 2496 ทำงานให้สเปอร์รี่ ไจโรสโคป ทำหน้าที่ออกแบบเรดาร์ควบคุมศูนย์ปืน และเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยธุรกิจฮาร์เวิร์ด ได้มหาบัณฑิตบริหารธุรกิจ

ในปี 2500 เขาเดินทางมายังแคลิฟอร์เนีย รับหน้าที่วิศวกรรมและการตลาดให้กับฮิวเล็ตต์-แพ็กการ์ด นับเป็นมหาบัณฑิตบริหารธุรกิจจากฮาร์เวิร์ดรุ่นแรกที่บริษัทดึงมาร่วมงานด้วย เพอร์กินส์ให้ความเห็นว่า *"ความจริงแล้วผมเป็นผู้ดึงบริษัทหันมาสนใจกิจการคอมพิวเตอร์"* เขารับหน้าที่ผู้จัดการทั่วไปของแผนกคอมพิวเตอร์ และทำหน้าที่บริหารงานแผนกวิจัยคอมพิวเตอร์อีกทางหนึ่ง

เพอร์กินส์ประสบความสำเร็จอย่างสูงในฮิวเล็ตต์-แพ็กการ์ด เพราะได้เลื่อนเป็นผู้ช่วยของวิลเลียม ฮิวเล็ตต์เมื่อเดวิด แพ็กการ์ดเดินทางไปวอชิงตันในปี 2512 เพื่อรับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมในสมัยประธานาธิบดีนิกสัน

ธุรกิจส่วนตัวของเพอร์กินส์ (ได้รับอนุมัติจากบริษัทแล้ว) ในฐานะนักประดิษฐ์ประสบความสำเร็จอย่างสูงเช่นกัน เขาคิดค้นหาวิธีวางกระจกในท่อเลเซอร์ได้สำเร็จ เขาตั้งบริษัท ยูนิเวอร์ซิตี้ แล็บฯ ผลปรากฏว่า การนำสิ่งประดิษฐ์ไปประยุกต์ใช้งานเป็นไปอย่างกว้างขวาง เป็นการเปลี่ยนโฉมหน้าของเลเซอร์จากอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ในห้องปฏิบัติการกลายมาเป็นเครื่องมือช่างราคาไม่แพง ความเที่ยงตรงแม่นยำสูง เช่น การนำไปใช้ในการวางแนววางท่อระบายน้ำขนาดใหญ่

ในปี 2513 เขาควบบริษัทเข้ากับบริษัทสเปกตรา-ฟิสิกส์ ซึ่งเป็นบริษัทมหาชนที่ได้กำไรจากการขายหุ้น 2 ล้านเหรียญ

อีก 2 ปีต่อมาเพอร์กินส์ลาออกจากฮิวเล็ตต์-แพ็กการ์ด จับมือกับยูจีน ไคลเนอร์ ตั้งหุ้นส่วนธุรกิจการลงทุน

กลุ่มอัจฉริยะนักลงทุน

ยูจีน ไคลเนอร์เป็นวิศวกรเช่นเดียวกับเพอร์กินส์ และเป็นยอดวิศวกรเสียด้วย เขาเป็นหนึ่งในแปดนักวิทยาศาสตร์อัจฉริยะที่ลาออกจากห้องปฏิบัติการช็อกลี่ย์ในปี 2510 โดยเงินทุนจากอาร์เธอร์ ร็อก ...ไคลเนอร์ตั้งบริษัท แฟร์ไชลด์ เซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งถือกันว่าเป็นจุดกำเนิดของหุบเขาซิลิกอน

เพอร์กินส์โปรดปรานธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง และให้ความสำคัญต่อบริษัทก่อตั้งใหม่เป็นลำดับแรกสุด นอกจากจะเป็นการท้าทายในการตัดสินใจลงทุนแล้ว ยังกินความรวมไปถึงการประคบประหงมบริษัทใหม่ในระยะตั้งไข่อีกด้วย เพอร์กินส์ได้ชื่อว่าเป็นนักวิเคราะห์แผนการธุรกิจที่เลือดเย็นเหี้ยมเกรียมที่สุด พิจารณาทั้งแง่มุมทางเทคนิคของสินค้าและระบบบริหารบริษัท เพื่อนร่วมงานให้ความเห็นว่า "ทอมนิยมความสมบูรณ์แบบเข้ากระดูกดำ" อัลเบิร์ต แอล. ฮอร์ลี่ย์ ผู้ประกอบการอิสระ ผู้ก่อตั้งไวตาลิงก์บอกกับผู้สื่อข่าว *"ทอม เพอร์กินส์เป็นมนุษย์ประเภทที่ต้องได้ความเยี่ยมเหนือความยอดทั้งปวง ... มิฉะนั้นจะไม่ยอมแตะเป็นเด็ดขาด"*

งานอดิเรกของพ่อมดนักลงทุน

หากพลังความกราดเกรี้ยวเข้มข้นที่เพอร์กินส์ใช้ในการวิเคราะห์แผนการดำเนินธุรกิจประจุอัดแน่นจนผู้คนรอบข้างรู้สึกได้ ความโปรดปรานในการสะสมและบูรณะรถโบราณก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน...เพอร์กินส์ลงไปคลุกฝุ่นเปื้อนน้ำมัน บูรณะรถโบราณเหล่านั้นด้วยตนเอง เขาจะนำรถโบราณออกแสดงในงาน ร่วมเข้าแข่งแรลลี่ทั้งในอังกฤษและภาคพื้นยุโรปเป็นประจำทุกปี

ในปี 2527 เพอร์กินส์มีรถสปอร์ตซูเปอร์ชาร์จโบราณในคอกถึง 30 คัน ไม่ว่าจะเป็นบูกาติ อัลฟาโรมีโอ เฟอร์รารี่ ...นับได้ว่าเป็นคอกใหญ่ที่สุดในโลก

เพอร์กินส์จะทิ้งรถยนต์ไว้ในบ้านในประเทศอังกฤษ 3 คัน งานอดิเรกของเขาเข้มข้น เชี่ยวชาญพอจะพิมพ์หนังสือ "ซูเปอร์ชาร์จ สปอร์ต คาร์" ออกวางจำหน่าย

ในการเดินทางไปทำงานประจำวัน เขาจะขับเมอร์เซดีส ดีเซล

ต่อข้อถามที่ว่าหากเขาไม่เรียนมหาวิทยาลัยต่อ เขาอยากจะทำอะไรในตอนนั้น? เพอร์กินส์ตอบด้วยเสียงหัวเราะ *"ผมคิดอยากจะเป็นช่างยนต์ สนุกดี"*

หลักการของนักลงทุน

นักลงทุนมักจะถูกวาดภาพน่ากลัว เป็นนกแร้งแสวงเหยื่อ เป็นอสุรกายสูบเลือดสูบเนื้อ ฉกฉวยหาประโยชน์กระโดดเข้าฟันกำไรสูงสุดในกิจการที่มีผลิตภัณฑ์เยี่ยมยอดหากแต่ขาดเงินทุน

แต่นั่นเป็นภาพที่มองผาดเผิน

เพอร์กินส์มีกองทุนที่อยู่ภายใต้การดูแลจัดการกว่า 300 ล้านเหรียญ ตัวเขาเองจัดอยู่ในระดับอภิมหาเศรษฐี แต่เขาก็ให้ความเห็นว่า *"ผมยังเป็นเดโมแครตเต็มตัว ผมเห็นด้วยกับเป้าหมายการยกระดับสังคมของพรรคเดโมแครต ...แต่วิธีการที่จะทำให้บรรลุถึงระดับนั้น จะต้องใช้นโยบายของพรรครีพับลิกัน"*

"เกือบทุกบริษัทที่เราเข้าไปร่วมทุนด้วย พนักงานจะมีสิทธิซื้อหุ้น เป็นเจ้าของบริษัท" แทนเด็ม คอมพิวเตอร์ (เพอร์กินส์เป็นประธานคณะกรรมการผู้ถือหุ้นบริษัท) จะให้สิทธิพนักงานซื้อหุ้นของบริษัทได้ ซึ่งนับว่าหาได้ยากในแวดวงองค์กรธุรกิจอเมริกัน เจมส์ เทรบิกส์ ประธานบริษัทแทนเด็มคุยอวดว่า *"ทุนนิยมและมนุษยธรรมเกลื่อนกลืนกันที่นี่ คุณไม่สามารถจะแสวงหากำไรสูงสุดแล้วปล่อยให้พนักงานลงนรกไป ...แทนเด็มเป็นบริษัทสังคมนิยม"*

แต่การดำเนินงานของกลุ่ม KPCB ไม่ได้เฉียดกรายใกล้ระบบกองทุนกลางของระบอบสังคมนิยมแม้แต่น้อย เพอร์กินส์ให้คำอธิบายว่า "ผู้ร่วมลงทุนกับเราจะเปลี่ยนหน้ากันมาไม่ขาดสาย เรายึดหลักการดำเนินงานว่า จะไม่นำกำไรกลับไปลงทุน กำไรทุกเหรียญที่ได้มาจะนำมาจัดสรรปันส่วนให้ผู้ร่วมลงทุนทุกคน เพราะเหตุนี้เองเราจึงต้องจัดตั้งกองทุนใหม่ขึ้นมาเรื่อย ๆ **กลุ่มของเรามักจะประสบปัญหาเงินขาดมือบ่อยครั้ง**

เราคำนึงถึงจิตใจของคนที่นำเงินมาลงทุน ถ้าบริษัทล้มไป เขาก็คงจะเสียใจ สูญเงินลงทุนทั้งหมด แต่ในเมื่อได้กำไร เขาก็ต้องการจะกอบกำกำไรนั้นไว้ให้อุ่นมือ

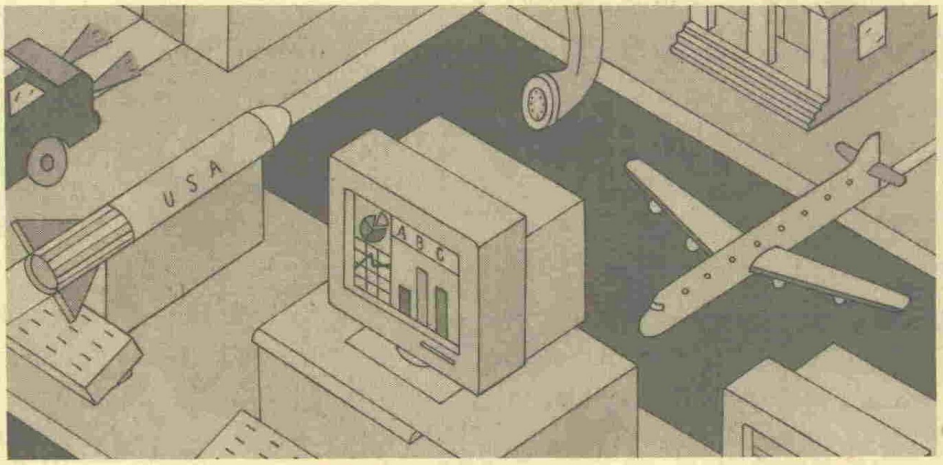

ถ้าเขาต้องการจะลงทุนใหม่ก็ทำได้เต็มที่ ...อย่างน้อยที่สุดเขาก็มีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกทางเดินของตนเอง"

ในปี 2527 กลุ่ม KPCB มีหุ้นส่วนร่วมลงทุน 45 ราย ...ไม่มีหุ้นส่วนคนใดถอนทุนแม้แต่รายเดียว

นักข่าวถามว่าเป็นไปได้หรือไม่ว่าบรรยากาศในแคลิฟอร์เนียเอื้อต่อการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง เพอร์กินส์เห็นพ้องยอมรับ "แน่นอนที่สุดเลยครับ บรรยากาศที่แคลิฟอร์เนียไม่เหมือนใคร มีอะไรหลายอย่างพร้อมมูล มหาวิทยาลัยเผยแผ่ไอเดียมากมายมหาศาล ธนาคารใจถึงกว่าที่ไหน ๆ ผู้ค้าที่ดินและอสังหาริมทรัพย์เข้าใจกระบวนวิธีการดำเนินงานของบริษัทขนาดเล็ก กล้าเสี่ยง กล้าประเมินค่า ...แล้วก็มีเหล่าผู้ประกอบการอิสระ คุณรู้ไหม? ไม่มีใครในหุบเขาซิลิกอนที่จะไม่มีเพื่อนเป็นเศรษฐี แต่ละคนจะรู้จักใครสักคนที่เคยทำเงินได้เกินล้านเหรียญ

จะที่ไหนที่มีสภาพแวดล้อมเช่นนี้? ในชิคาโกแทบจะไม่มีใครเคยได้ยินข่าวการทำกำไรได้เกินหลักล้าน ไม่รู้ว่าจะใช้วิธีการใดด้วยซ้ำ ...แต่ที่นี่ ผู้ประกอบการอิสระรู้ว่าทำได้และเชื่อมั่นเต็มเปี่ยมว่าจะทำได้สำเร็จแน่นอน"

ชีวิตส่วนตัว

ทอม เพอร์กินส์เดินทางมาแคลิฟอร์เนียโดยไม่มีเหตุจูงใจว่าจะมาขุดทอง แต่เขาก็ได้พบสิ่งล้ำค่ายิ่งกว่าทอง เขาพบเกิร์ด ทูน เอลลิฟสัน สาวชาวนอรเวและแต่งงานกันในปี 2504

ครอบครัวของเพอร์กินส์อาศัยอยู่ในเมืองเบลวาเดียร์ มณฑลมาริน ในคฤหาสน์บนเนินเขา มองลงมาเห็นสะพานโกลเดน เกต สะพานข้ามอ่าว และอ่าวซาน ฟรานซิสโก

ทอร์ ลูกชายคนโตเลือกเรียนฟิสิกส์ในวิทยาลัยพาโนมา เมืองแคลร์มอนต์ ต้องการจะดำเนินรอยตามบิดาเมื่อจบการศึกษาแล้ว ส่วนอลิซเบธเข้าเรียนในวิทยาลัยซาราห์ ลอว์เรนซ์ สนใจภาษาฝรั่งเศส

ผู้ประกอบการอิสระเปรียบเสมือนมันสมองและจินตนาการกว้างไกล นักลงทุนเสมือนลมหายใจเฮือกใหญ่และอาหารจานโตที่จะนำมาต่ออายุหล่อเลี้ยงสังขาร ประสานความคิดความฝันให้ปรากฏเป็นความจริง

เมื่อยังมีชีวิต ยังมีความหวัง ใยจะต้องปฏิเสธลมหายใจ?